

Müslümanların Kardeşliği ve Dayanışması

Allah (c.c) rızası için birlik içinde hareket etmek, müminlerin günlük hayatta ve zorluklar karşısında başarı elde etmesinde önemli bir imani sırdır. Salih Müslümanların tarih boyunca yaşadıkları olaylarda da zorluk ve sıkıntıların hep bu şekilde aşılabildiğini görürüz. Başta, Allah (c.c)`ın tüm insanlara örnek kıldığı Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ve sahabeler olmak üzere salih Müslümanlar bu ahlaki en güzel şekilde yaşamış, Allah (c.c)'ın izniyle Kuran ahlakının büyük bir coğrafyaya yayılmasına vesile olmuşlardır.

Müminler Allah (c.c) rızası için yaşayan, O`nun rahmetini ve cennetini umut eden insanlardır. Müminlerin en önemli vasıflarından biri, kardeşlik, dayanışma ve birliktelik anlamlarına gelen ``tesanüd``tür. Rabbimiz Kuran'da tüm müminlerin kardeş olduğunu bildirmiştir. Dolayısıyla aralarında büyük bir sevgi ve dayanışma bulunur. Allah (c.c), bu güzel ahlak özelliğinden razı olduğunu Kuran`da şu şekilde bildirmektedir:

``Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.`` (Saff Suresi, 4)

Müminler güzel ahlaklı, mütevazı, sevgi dolu ve saygılıdırlar. Bu yüzden tesanüd, müminler arasında doğal bir şekilde oluşur. Allah (c.c) müminlerin birbirlerine olan bağlılıklarının nasıl olması gerektiğini Kuran`da şu şekilde bildirmiştir:

``Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısrındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar.`` (Al-i İmran Suresi, 103)

Yüce Rabbimiz Kuran`da, müminleri, tesanüdü bozucu tavırlar konusunda uymaktadır. Örneğin; bir mümin, başka birinin hoşlanmayacağı ve onu rencide edecek bir üslubu kesinlikle kullanmamalıdır. Allah (c.c) Kuran'da bu durumu şu şekilde bildirmiştir:

``Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır.`` (İsra Suresi, 53)

Ayette bildirilen emir, tesanüdün sağlanması açısından son derece önemlidir. Birincisi, müminlerin birbirlerine karşı daima en güzel hitap şeklini kullanmaları emredilmektedir. Dikkat edilirse ayette yalnızca güzel değil, "en güzel" sözün söylenmesi bildirilmektedir. Ayette ayrıca şeytanın; insanların ve özellikle de müminlerin arasını bozmak için uğraşacağı bildirilmektedir.

Şeytanın, Müslümanlar arasındaki tesanüdü bozmak için en çok başvurduğu yollardan biri rekabet duygusudur. Ne var ki salih müminler hiçbir zaman makam, mevki gibi konularda rekabet hissine kapılmaz, diğer müminleri geçmeye, kendini onlardan daha ön plana çıkarmaya çalışmazlar. Aynı şekilde kendisinden daha ön plandaki bir mümine karşı da kıskançlık hissetmezler. Allah (c.c) Kuran`da bu konuyu şu şekilde bildirmiştir:

"Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar?" (Nisa Suresi, 54)

Rabbimiz başka bir ayette, bu tür tavırların müminlerin gücünü azaltacağını şu şekilde bildirmiştir:

``Allah'a ve Resülü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözümlüp yılmılaşsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.`` (Enfal Suresi, 46)

Bu nedenle bir mümin, diğer müminlerle arasında bir çekişme, rekabet ortamının kesinlikle oluşmamasına dikkat eder. Çekişme veya haset etme gibi duygulara kapılmayıp, her mümini kendisinden üstün kabul eder. Çünkü takvanın Allah (c.c) Katında olduğunu bilir.

Kuran ahlakının hakim olduğu bir toplulukta, rekabetin aksine; tıpkı bir vücutta her bir uzvun diğ erinin yardımcısı ve destekçisi olduğu gibi, her mümin de diğ erlerinin desteğ inden güç alır, Allah (c.c) yolunda birlikte çaba harcar. Herkes bir diğ er mümine engel olmadan Allah (c.c) rızası için yaşayabilir. Böylece elde edilen başarı da bu ortak çalışmanın sonucudur, hiç kimse bunu kendi başarısıymış gibi görmez ve göstermez. Allah (c.c) Kuran'da, müminlerin diğ er müminlerle olan kardeşliklerinin artması için yaptıkları bir duayı şu şekilde bildirmektedir:

``Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten Sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin."` (Haşr Suresi, 10)

Kuran ahlakının bir gereğ i olarak, insanın olabildiğ ince mütevazı, alçakgönüllü olması da rekabet ve bencillik tehlikesini ortadan kaldıran davranışlardandır. Allah (c.c)` ın rızasını ve cennetini kazanmayı isteyen bir insan, mümin kardeşinin nefsinin kendi nefsinin üstünde tutmalı, her durumda fedakar davranmalı ve bunu da zevk alarak yapmalıdır. Allah (c.c), müminler arasındaki bu dayanışmayı Kuran'da şu şekilde bildirmektedir:

``Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin "cimri ve bencil tutkularından" korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır."` (Haşr Suresi, 9)

Şu çok önemli bir gerçektir ki, müminler arasında oluşturulacak beraberlik ve dayanışma, Kuran ahlakının hakim olması için gösterilen çabaya büyük destek sağlar.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/muslumanlarin-kardesligi-ve-dayanismasi>